

da har at beordre Egtfolkene til at møde. Det er saaledes en Lov fra en længst forbigangen Tid, hvortil man støtter sig; jeg troer, at man hellere skulde støtte sig til en nyere og friskere Bestemmelse. I Lovudkastets § 7 — i det ombeelte Udcast staaer feilagtigt § 6 — er det bestemt, at Vedkommende skal møde med Aftensvarsel, hvilket jeg anseer for at være en altfor kort Tidsfrist. Det er yderst besværligt, ja, stundom umuligt for den Tilfagte at give Møde til den bestemte Tid, naar han først faaer Indkaldelsen om Aftenen, som han skal møde den næste Formiddag. — De Bemærkninger, der bleve gjorte af den ærebe Taler ligeoverfor (Mathiasen) med Hensyn til de beredne Politibetjente, som omhandles i § 13, maa jeg ganste tiltræde. Det er ikke blevet mig indlysende, hvilken Nytte disse skulle gjøre. So tyndere Befolkningen i en Egn er, desto vanskeligere vil det være at bære denne Institution — thi Communerne skulle betale $\frac{3}{4}$ og Staten $\frac{1}{4}$ af Udgifterne —, og desto umuligere bliver den Virksomhed; man har tiltænkt disse beredne Politibetjente. Jeg troer ikke, at de, hvor Politiets hurtige Mellemkomst ansees for nødvendig; nemlig ved øieblikkelig opstaaende Tumulter, kunne komme tilstede i saa kort Tid, at de kunne gjøre nogen Nytte. Det er allsaa unyttigt seer saadanne Tilfælde Skjld at lade Politibetjentene være beredne, og i andre Tilfælde vil det være endnu unødvendigere. Jeg mener derfor, at den ikke ubetheliger Byrde, som Forpligtelsen til Hestehold paalægger Communerne, kan undgaaes, og jeg maa ansee det for rigtigt, at det kommer til at berøve paa vedkommende Commune, om saadanne beredne Politibetjente skulle indføres eller ikke. — § 21 indeholder i sit sidste Stykke, at Betjentene ere bemyndigede til at anholde enhver Person, som tidligere har været straffet for Betleri og Løsgænger, naar de formodes ikke at have lovligt Erhverv, og naar de ikke paa Forespørgsel kunne gjøre Rede for, hvorledes de ernære sig. Dette er en Myndighed, som saa lavt staaende Politiebedsmand ikke bør have; thi Afgjørelsen af, om Vedkommende har lovligt Erhverv eller ikke, berøer ganste paa et Skjød, som en saadan underordnet Embedsmand ikke bør kunne afgive. I alt

Fald er han bemyndiget til at foretage en Examination angaaende, hvad Vedkommende lever af; men dette er en saa inquisitorisk Bestemmelse, at jeg aldrig vil give den min Stemme. Med Hensyn til Personer, der tidligere ere straffede for Løsgænger og Betleri, skal jeg bemærke, at jeg overhovedet ikke anseer Straf i den Retning for anvendelig eller rigtig. Det er jo et meget omvistet Spørgsmaal, hvad Løsgænger egentlig er; vil man indbrage Enhver, som ikke bestiller Noget, under Begrebet Løsgænger, vil man faae Mangfoldige at tage vare paa. Det hedder, at man skal have lovligt Erhverv, for ikke at komme ind under denne Kategori, men hvormange af de fornemme Løsgængere have vel dette? Hvad Betleri angaaer, er det yderst beklageligt, at der findes Straf derfor, ja, at man endog for Livstid kan blive berøvet sin Frihed, fordi man nogle Gange har udstrakt sin Haand efter Almisse. — I § 22 indeholdes en Bestemmelse om, at det skal være Politiet tilladt med Magt at skaffe sig Adgang til et Huus, naar der er skjellig Grund til at antage, at en Forbrydelse begaaes sammesteds, eller naar der i et i samme værende offentligt Beværtningssted findes Støj og Uorden Steb, til Forstyrrelse for Husets øvrige Beboere eller de Omkringboende. Jeg har vel været med at stemme for en lignende Bestemmelse i den kjøbenhavnske Politilov, men jeg har ikke senere fundet min da værende Overbeviisning bekræftet hos mig, at det er nødvendigt at have saa strenge Bestemmelser med Hensyn til Uro og Støj i Huus. Jeg troer, at Politiet, hvad man daglig kan see i Aviserne, beskæftiger sig med saa smaa og minutiøse Sager, at det ikke vil gaae ud over dets Kræfter at stævne dem til Doms, der gjøre sig skyldige i Sligt; den Slags Forretninger vil i ethvert Tilfælde vistnok finde mere Anerkjendelse end de, man nu ofte seer Politiet give sig af med. — Der er endnu i dette Lovudkast optaget en anden Bestemmelse fra den kjøbenhavnske Politilov; den indeholdes i § 24 og bestaaer i, at Hvosomhelst der maatte være tilstede, hvor Politiet finder Anledning til at skride ind, som man kalder det, skal paa Opfordring være forpligtet til at yde Politiet sin Bistand af al sin Magt. Jeg finder, at